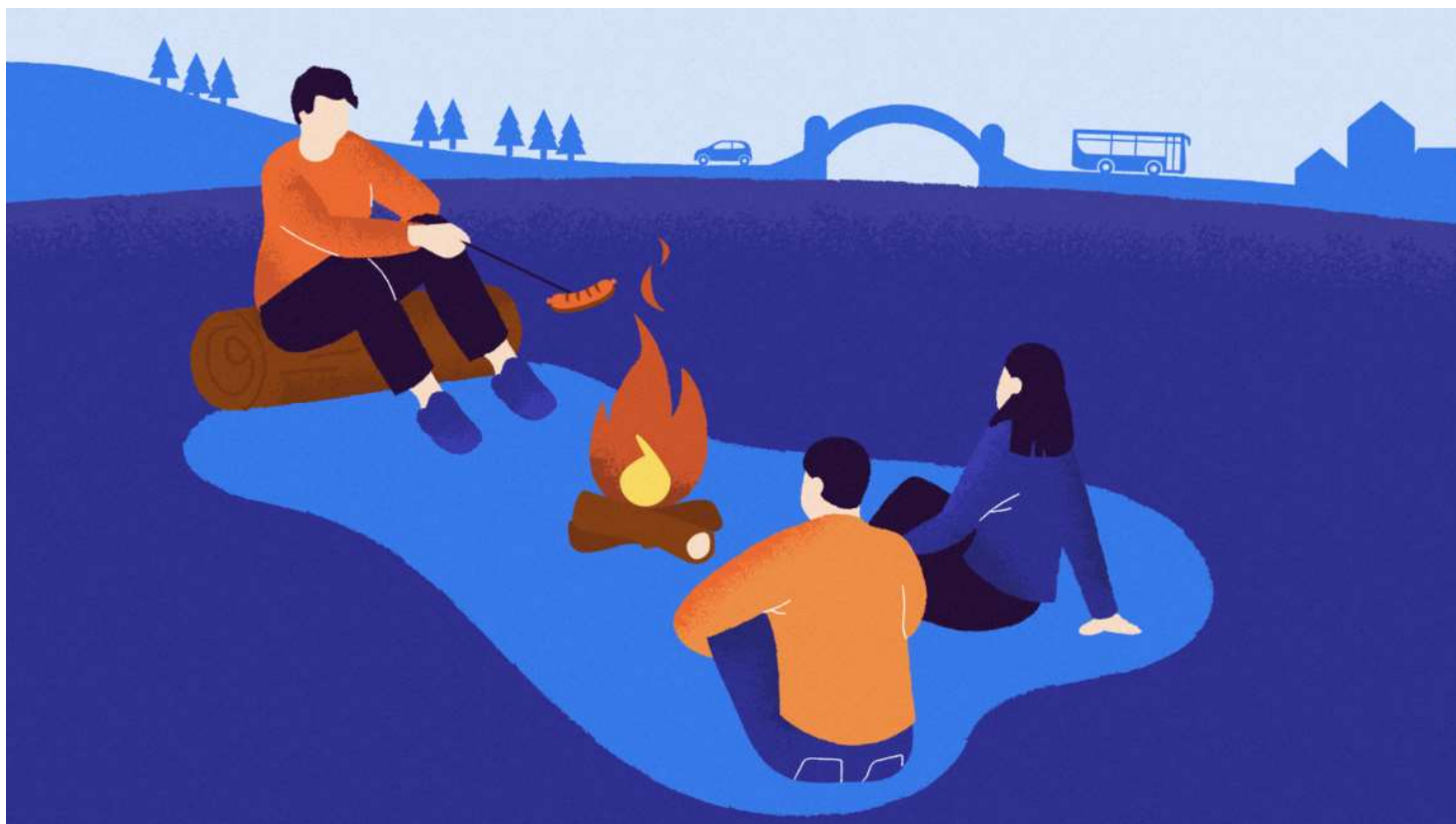

Yhteisöllisyys kylätoiminnassa

Yhdessä tekeminen synnyttää yhteisöllisyyttä, turvallisuutta ja perinteitä, joiden varaan kylien elämä on rakentunut ja rakentuu vielä tänäkin päivänä. Hyvinvointia on, että voimme hyvin yksilöinä, mutta myös sitä, että muut yhteisön jäsenet voivat hyvin.

Kyllä ja **Me** -sanat kuvaavat mielestäni hyvin yhteisöllisyyttä kylätoiminnassa ja ovat myös yhteisöllisyyden perusta. Kun *Kylä*-sanaan lisätään yksi kirjain, saadaan sanaksi *Kyllä*, joka kertoo siitä asenteesta, jolla kylää kehitetään. *Me* taas kertoo, että se tehdään yhdessä. Yhdessä tekeminen synnyttää yhteisöllisyyttä, turvallisuutta ja perinteitä, joiden varaan kylän elämä on rakentunut ja rakentuu vielä tänäkin päivänä. Me-tietoisuutta ei voida istuttaa yhteisöön ulkoapäin. Me-toiminnassa kylän asukas ymmärtää, hyväksyy ja sitoutuu yhteisiin tavoitteisiin ja toimintatapoihin. Kyläyhteisön sisäiset sosiaaliset suhteet ja naapuriapu ovatkin turvaverkko, jonka avulla ollaan selvitty vaikeissakin oloissa näihin päiviin asti. Hyvinvointia on, että sinä ja minä voimme hyvin yksilöinä, mutta myös sitä, että me molemmat ja muut yhteisön jäsenet voimme hyvin yhdessä.

Maailmamme muuttuu ja todella arvaamattomasti, kuten olemme saaneet viime aikoina kokea. Mutta kaiken tämänkin rinnalla tarvitaan edelleen perinteistä kylätoimintaa – tapahtumia, talkoita, kyläjuhlia – yhteistä tekemistä, jotka luovat

yhteisöön lisää luottamusta ja vuorovaikutusta. Kylätoiminta on kylistä itsestään ammentava voimavara ja parhaimmillaan alhaalta-ylöspäin suuntaavaa toimintaa. Se on myös idearikasta, mutta maalaisjärkistä sekä tapahtuu ruohonjuuritasolla. Kylätoiminnan arvoina ovat usein historia ja perinteet, mutta ne eivät saa myöskään teljetä uusia arvoja kylätoiminnan ulkopuolelle.

Kylätalot ovat olleet aina perinteisiä kylien kohtaamispaikkoja ja harrastetiloja. Nyt uusien muutosten keskellä, niistä voidaan luoda myös kylän monipuolinen palvelukeskus ja kehittää kylän elämää palvelupäivillä, erilaisilla harrasteryhmillä, kerhokokouksina ja yhdistysten tapaamisina. Kyläyhdistyksissä tarve nähdään läheltä, ryhdytään toimimaan avun ja palvelujen järjestämiseksi – inhimillisyyden toimii näin lähellä ihmistä, tutuin kasvoihin, kuuntelevin korvin ja todellisiin tarpeisiin vastaten.

Yksi suomalaisen maaseutukulttuurin arvokkaimpia ominaisuuksia on tekemisen ilo ja talkooperinne. Suomessa talkooperinne on otettu mukaan elävän perinnön luetteloon. Museovirasto tunnistaa ja tallentaa tätä elävää kulttuuriperintöämme osana Unescon aineettoman kulttuuriperinnön yleissopimusta. Kyläyhdistykset eri puolilla Suomea ovat historian aikana olleet tärkeitä talkoiden järjestäjiä ja ovat sitä edelleen. Talkootyökin muuttuu ja elää, mutta se ei koskaan katoa.

Kaksi kivenhakkaajaa hakkasi neliskulmaisia graniittimurikoita. Kun heiltä tiedusteltiin, mitä he tekevät, toinen vastasi uupuneena: "Hakkaan näistä kivistä neliskulmaisia." Toinen vastasi täynnä intoa: "Olen mukana rakentamassa katedraalia." Tämä tarina kertokoon puolestaan, mitä yhteisöllisyys kylätoiminnassa on parhaimmillaan!

Kirjoittaja:

Anita Sievänen on Iin kunnassa ja Pohjois-Iin kylässä asuva ahkera kylätoimija, joka valittiin 24.7.2021 Valtakunnan Viralliseksi XVI Kylähulluksi. Hän on myös Pohjois-Iin kyläyhdistys ry:n puheenjohtaja, Iin kylien neuvottelukunnan puheenjohtaja ja Pohjois-Pohjanmaan Kylät ry:n varapuheenjohtaja ja hänen mottonsa on: "Sellainen joukko kuin johtajakin."

www.pohjoisiinkylayhdistys.fi

Hullun Älykkäät Kylät

Pohjois-Pohjanmaan Kylät Ry